

la humanitat

Any II : Núm. 149
Barcelona, 2 de maig de 1932

Redacció i Administració, Pelayo, 56 segon :-: Telèfons 16407 i 16408
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

FRUITES I LLET DE CABRA

EL QUE ACONSELLA GANDHI PER A VIURE CENT ANYS

GANDHI

Mahatma Gandhi, el líder hindú, ha fet a un periodista britànic unes curioses declaracions.
—Em sento jove, malgrat els meus setanta-dos anys. No em canso i en sento ple d'energia... — ha dit —. Tot-hom hauria de viure, almenys, cent anys. L'home, ell mateix, s'escurça la

vida. Massa civilització, massa menjar, massa beguda, massa medicina. I, més que tot, massa immoralitat...

—Així, doncs, per a viure aquests cent anys...

—Cal fer una vida senzilla. Cal menjar molt poc i no deixar adormir els músculs. Cal administrar les alegries. I cal orar i meditar molt.

—El seu mètode de vida?

—Consciència tranquil·la. Cinc hores de dormir cada dia. Llet de cabra i fruites. Heu-vos ací el meu mètode. El dia jo el distribueixo així:

Dormir, cinc hores; oració, una hora; menjar, una hora; meditació, dues hores; filar, una hora; treball, catorze hores.

No menjo carn, ni peix, ni ous. Tinc horror a l'alcohol, a les drogues i a les medicines. En la naturalesa té l'home tot el que necessita.

L'home ha d'ésser amo d'ell mateix i no deixar-se manar per les passions ni els viciis. La castetat és l'únic remei per a la superpoblació del món.

Per a gaudir d'una llarga vida recomano aquest règim, que és el que jo faig:

Desdijuni: deu minuts d'oració; mig litre de llet de cabra, quatre taronges.

Dinar: Deu minuts d'oració i meditació; mig litre de llet de cabra; dos-cents cinquanta grams de raïm; dues peres.

Sopar: Trenta dàtils; una cullerada de pasta d'ametlles; quatre tomàquets; escarola.

Res de cereals i excitants. Aquesta dieta fa treballar el menys possible els òrgans digestius i el cor. El meu cap es manté sempre clar i no experimento la més petita fatiga mental i física. Així espero arribar als cent anys...

Ja ho saben, doncs, els nostres lectors. Si volen fer anys, segueixin els consells del Mahatma Gandhi...

Molts dels elements que fan campanya contra l'Estatut, no tenen altra mira que aprofitar-se dels recels i dels agravis creats i enaridits per l'obra de la monarquia i pertorbar i dificultar la vida de la República.

No poden presentar-se tal com són molts d'ells. El poble els recorda servint la dinastia dels Borbons i exaltant la figura del darrer Borbó deslleial.

Amants d'Espanya aquests homes! Amants d'Espanya aquests homes que foren instruments dòcils i servils, defensors rabiosos, de les pràctiques escandaloses del règim derrotat!

En l'hora de la Revolució, aquesta gent, que va servir a la monarquia, des de Cuba i Filipines i Annual i des de Montjuïc a Martínez Anido, havien d'haver sofert el pes de la indignació d'un poble.

Però ara parlen... I parlen d'amor a Espanya. I volen donar patents de patriotisme, del mateix patriotisme quina bandera els ha servit per a conduir a l'Estat espanyol a les portes de la dissolució.

Tots els homes liberals, totes les consciències netes, han d'ajudar-se a Catalunya i a Espanya, contra aquests elements políticament indesitjables.

La ballarina catalana Teresa Boronat ha arribat a París, de tornada de Xina i el Japó

La nostra eminent compatriota, de retorn del seu viatge a l'Imperi del Sol Ixent, ha fet interessants declaracions a Henri Philippon, el qual ens les ha tramès immediatament, per tal que els lectors de LA HUMANITAT siguin els primers en conèixer-les.

—Estic contenta, molt contenta de la meua "tourné"; molt més, però, de trobar-me a París! Figureu-vos que vaig arribar a Xina en un moment molt dolent. Durant molts dies no varen deixar desembarcar, degut a la guerra que ja havia esclatat. Cada dia els avions japonesos volaven damunt de Xang-Hai i us asseguro que no estalviaven pas les bombes. Varen matar més de dos milions de xinesos! Era quelcom horrible!

—Heu pogut complir els vostres compromisos a Xina?

—En part solament. He pogut donar quatre recitals a Xang-Hai. I mentre jo ballava, se sentien les explosions de les bombes japoneses. No era, com podeu suposar, gens divertit. Es per això que vaig renunciar a continuar a Xang-Hai i vaig sortir immediatament cap al Japó.

—Quin país us ha agradat més?
—Prefereixo el Japó. La gent és més simpàtica i més neta. He actuat set dies consecutius a Toquio, al Gran Teatre, que té més de tres mil places. He tingut un gran èxit i no oblidaré pas fàcilment el meu sojorn entre els japonesos.

—...?

—El que m'ha agradat més són els teatres. Jo no coneixia altra cosa que la companyia japonesa que va venir a París, al Teatre Pigalle; i, aquesta, és solament un petit aspecte del teatre japonès. Els japonesos són els més grans actors del món i fóra molt llarg ara parlar dels seus teatres, de les seves danses i els seus cants. Estic contenta de la meua "tourné", ho repetelxo. I espero tornar al Japó l'any que ve.

—I els vostres projectes?

—Per ara, reposar. Després...

La gran ballarina no acaba la frase. Tenim por que els "bibelots" que porta els faci a trossets. I, després, els seus innombrables amics començaven a perdre la paciència...

...y hasta su dinero»

Tornen a repartir-se per les esglésies unes fulles que exalten els creients contra les disposicions de la República.

En una d'elles, que tenim a la vista se'ls demana que emprin les seves influències, activitats "y hasta su dinero para hacer frente, etc." i que "se opongan resueltamente", "cumplan su deber si es preciso hasta el martirio", etc., etc.

Caldria que es medís a aquesta gent pel mateix rasó que els altres. D'aquesta manera es dona la sensació que la justícia s'aplica a tothom per igual. O sia, que es fa justícia.

El bandit Pinelli, ha estat agafat

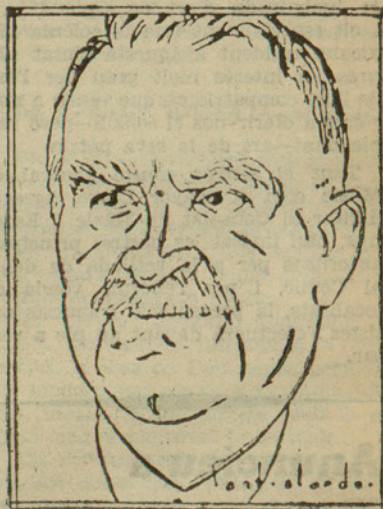
Ajaccio. — El bandit Paulin Pinelli ha estat agafat pels gendarmes a Corté. Aquests, varen voltar l'hotel, on el bandit hi dormia i varen entrar-hi per una cambra veïna. El bandit, alçada les mans i va deixar-se detenir sense resistència.

Paulin Pinelli, nat a Lumio (Còrsega) el 20 de maig de 1895, és un home perillós, i si fins ara no ha mort a ningú, no és pas per culpa d'ell.

Ha estat condemnat moltes vegades. En l'any 1924, a quatre anys de presó, per amenaces de mort per escrit i temptativa de robatori.

Escapat de presó, és agafat de nou l'any 1927, la resistència del qual a l'autoritat va valer-li un suplement de pena. Alliberat l'any 1930, comet tot seguit altres robatoris, i el dia 19 d'Agost, va atemptar contra la vida d'un tinent de gendarmes. Immediatament va amagar-se al "maquis".

El dia 29 de setembre va atemptar novament contra un brigadier de policia. Al mes d'abril de 1931, va ésser condemnat per rebel·lió a cinc anys de presó.

M. GASTON DOUMERGE, ex-president de la República francesa, el qual pensa passar una curta temporada a Mallorca

LA BONDAT D'UN SAVI

Li roben tres mil·ligrams de ràdium i dona consells al lladre

El doctor Gable, és un savi d'una rara bondat, com ho demostra el següent fet:

El dit doctor, donava a Memphis (a Nord-Amèrica i no a Egipte, com molts es podrien pensar), una conferència sobre el ràdium.

Entre els assistents, va distribuir una certa quantitat d'aquesta substància, i va fer apagar els llums de la sala, a fi de què poguessin veure l'acció del ràdium a l'obscuritat.

El mal del cas, és que en encendre els llums, en mancaven tres mil·ligrams. Tothom coneix els preus fabulosos d'aquesta substància, i la pèrdua que per un home de ciència representa moralment i materialment, la manca de tres mil·ligrams de ràdium.

Doncs bé, en lloc de donar part a la policia pel robatori de què na estat víctima, ha fet publicar immediatament un comunicat, prevenint al lladre dels greus perills en què l'exposa el ràdium que ha robat, doncs la dita substància pot provocar, entre altres trastorns, la destrucció de les cèl·lules cerebrals del poc escrupolós personatge.

El gest del savi doctor, és admirable, i hauria de bastar perquè el lladre, sense necessitat que la policia hi intervingui, retorni al seu propietari els tres mil·ligrams de ràdium.

—Vostè vol entrar de sereno a la meua fàbrica... Es persona de confiança?

—Compti. He estat deu anys en una casa de banys, i no n'he pres cap!

Per a l'erecció, a Ripoll, d'un monument al fundador de la nació catalana

Els nostres lectors recordaran que en una de les sessions celebrades el mes de febrer, el Consell de Cultura de la Generalitat de Catalunya va acordar nomenar una comissió encarregada dels treballs necessaris per a l'erecció a Ripoll d'un monument funerari definitiu a la memòria del comte Gifré I, fundador de la Nació Catalana.

Per un recent acord, la Generalitat de Catalunya ha acordat que entrin a formar part de dita Comissió, en representació del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, de Barcelona, els senyors Enric Nadal i Blane i Enric Cubas.

Els treballs de dita Comissió es troben molt avançats i segurament en data propera, seran fets públics per tal que hom conegui com serà tributat un homenatge definitiu al que fou fundador de la nostra nacionalitat.

EL QUE DIU L'ALCALDE

«El primer de Maig d'enguany és una demostració del nostre esperit de tolerància»

Aquesta tarda l'alcalde, doctor Aiguader, ha rebut els periodistes amb l'únic objecte de parlar-los de la tranquil·litat amb què transcorre la jornada d'ahir.

—El primer de maig d'enguany—ha dit l'alcalde—és una demostració de l'esperit de tolerància del nostre poble.

Hi havia anunciats diversos mitings obrers d'ideologia contradictòria —co que prova que la unitat obrera és molt elàstica— i no hi hagué cap topada de la qual cosa me'n felicitó.

L'esperit de tolerància—repetí l'alcalde—ha estat també el fet de què tri el contrari.

Un mot de satisfacció per a l'alcalde ha estat també el fet de què personalment poguessin presenciar la tranquil·litat de la nostra ciutat—en

una diada tan turbulenta com és arreu el primer de maig—cinc cents turistes alemanys que desembarcaren al matí.

Aquests turistes—ha seguit dient l'alcalde—han quedat meravellats de Barcelona i, si bé han passat per la molèstia de no poder menjar a la ciutat—cosa que feren, naturalment, a bord—restaren encisats del bon ordre de la vaga. Durant la tarda els esmentats turistes estiguieren visitant la Casa de la Ciutat.

Dit això, el doctor Aiguader s'ha acomiadat dels periodistes manifestant-los una vegada més la seva satisfacció de què Barcelona hagi estat aquest cop una excepció per la tranquil·litat registrada en la jornada dels treballadors.

Un observatori de muntanya al Montseny

El Consell de la Generalitat de Catalunya, en una de les darreres sessions, com ja diguérem, prengué l'acord, de conformitat amb la proposta de l'Institut d'Estudis Catalans i amb el disposat pel Consell de Cultura, d'aprovar el projecte d'instal·lació i funcionament d'un Observatori de muntanya en un dels cims del Montseny.

D'aquest projecte en donem avui algunes dades. En el dit Observatori,

seran estudiades, amb regularitat, els corrents atmosfèrics superiors mentre duri l'any polar, i hom calcula que el temps de funcionament serà de tretze mesos, més cinc mesos de preparació i confrontacions.

El Servei Meteorològic de Catalunya estarà encarregat de donar les instruccions que calguin per al funcionament de l'Observatori de Muntanya, el qual estarà sota la immediata direcció de l'esmentat Servei.

Hom concedeix veritable importància a aquest acord que palesa l'atenció que la Generalitat de Catalunya dedica a la investigació científica.